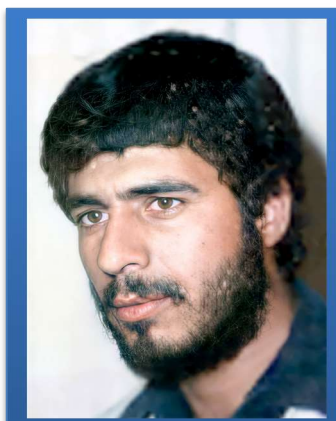
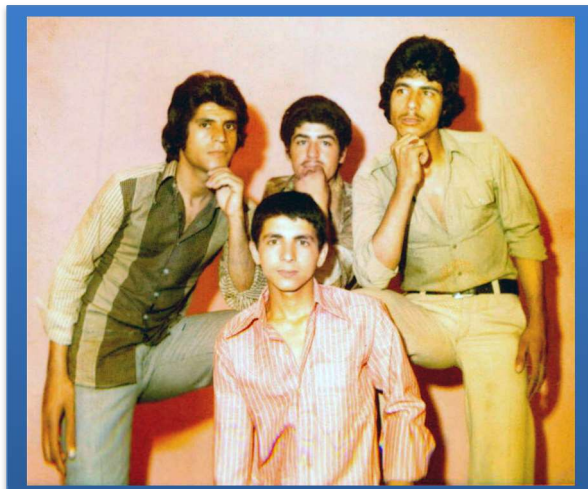

نام: علی
 نام خانوادگی: شهبازی
 نام پدر: رجبعلی
 تاریخ تولد: ۱۳۳۶/۱/۲۸
 محل تولد: اصفهان
 تحصیلات: راهنمایی
 وضعیت تأهل: مجرد
 تاریخ عضویت: ۱۳۵۸
 مسئولیت:
 تاریخ شهادت: ۱۳۵۹/۲/۲۵
 محل شهادت: پاوه
 نحوه شهادت: اصابت ترکش
 خمپاره ضدانقلاب
 محل دفن: گلستان شهدای
 اصفهان

علی ۲۸ فروردین ماه ۱۳۳۶ در محله دستگرده حوالی دروازه
 تهران قدیم به دنیا آمد. پدرش رجبعلی کارگر کارخانه
 ریسندگی و بافندگی و مادرش فاطمه خانم خانه دار بود.

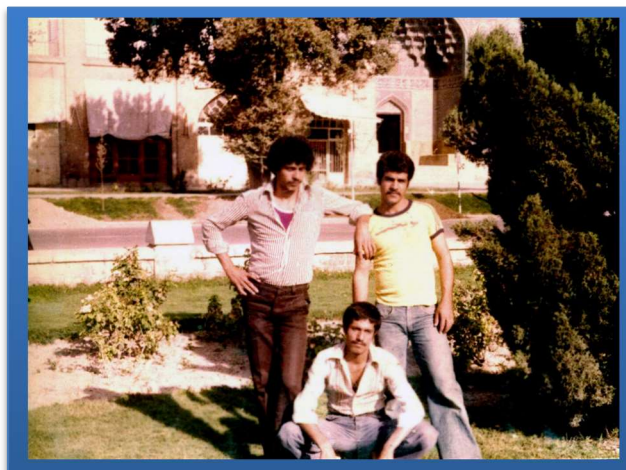
چند سالی را در مدرسه حق شناس تحصیل کرد و دوران ابتدایی قدیم را مدتی به صورت روزانه و سپس شبانه پشت سر گذاشت.

بعد برای کمک به خانواده و استقلال اقتصادی خود، در کارخانه ریسندگی بهریس مشغول به کار شد.

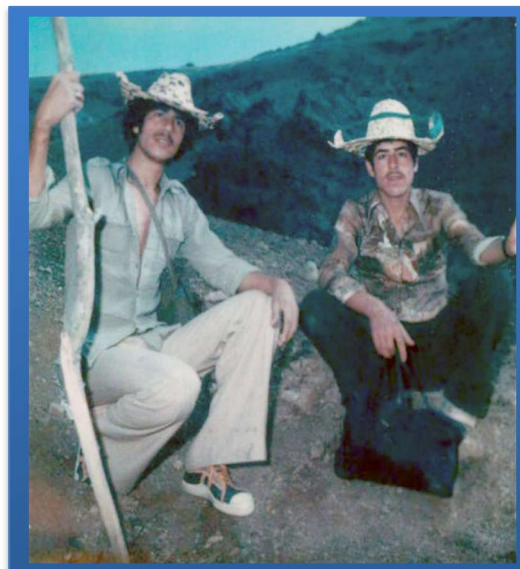

علی به سینما و به خصوص تماشای فیلم‌های رزمی علاقه بسیاری داشت و با استفاده از فنون و تکنیک‌هایی که در فیلم‌ها می‌دید، بدون کلاس و مربی، تبحر خاصی در فنون رزمی پیدا کرده بود تا حدی که به دوستانش هم آموزش می‌داد. به همین دلیل بین دوستان و آشنایان به علی کاراته مشهور شده بود.

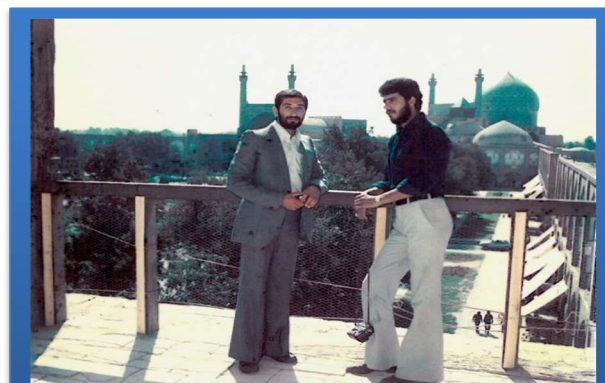

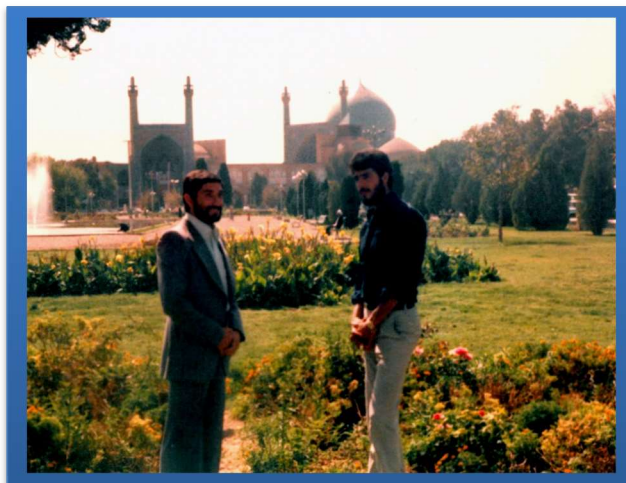
علی با ورود به دوره جوانی در یک کارگاه خیاطی مشغول به کار شد و در این زمینه مهارت خوبی به دست آورد.

سال ۱۳۵۴ به سربازی رفت، دوره آموزشی‌اش را در زابل گذراند. چون قد بلند بود و بدنی ورزیده و ورزشکاری داشت، برای گارد سلطنتی انتخاب شد. سختی و فشار زیادی را تحمل کرد و آموزش‌های نظامی مختلفی را پشت سر گذاشت.

با شروع راهپیمایی‌ها و تظاهرات مردمی علیه رژیم پهلوی، اغلب پرچمدار بود و همین باعث شده بود که توسط مأموران ساواک شناسایی شود تحت تعقیب قرار بگیرد. یک بار هم دستگیر شد، اما چون مدارکی دال بر ارتباط او با گروه‌های مبارز در دست نداشتند، بعد از دادن تعهد آزاد شد.

با پیروزی انقلاب اسلامی و تشکیل نهادهای انقلابی و مردمی، علی نیز همگام و پیشرو در جریان‌ات مبارزه با توطئه‌های ضدانقلاب در شهر اصفهان و سایر نقاط کشور، فعالیت داشت.

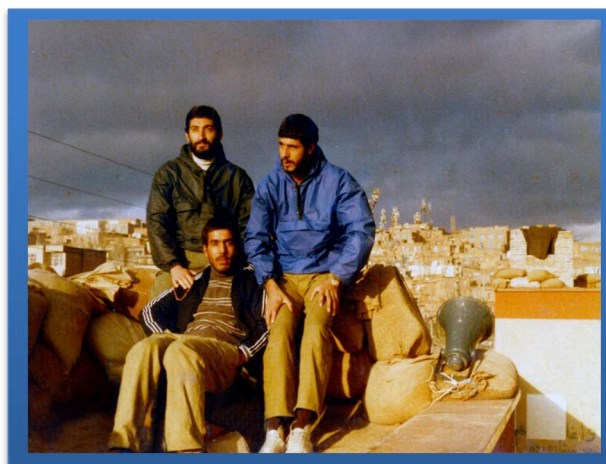
به دنبال فرمان حضرت امام^(ره) برای سرکوبی اشرار و گروهک‌های ضدانقلاب در شهر پاوه، به واسطه یکی از دوستانش که در سپاه تهران خدمت می‌کرد، به تهران رفت و از آنجا به کرمانشاه اعزام شد.

آزادسازی پاوه توسط گروه‌های قبلی انجام شده بود و علی و دوستانش با بالگرد به سقز منتقل شدند. بعد از دو ماه دوباره به کرمانشاه برگشتند و این بار برای آزادسازی شهر کامیاران، به این شهر اعزام شدند.

بعد از مدتی برای شرکت در عملیات آزادسازی محور
جوانرود به پاوه و همراهی با حاج احمد متوسلیان دوباره
به کرمانشاه برگشت و در پاکسازی مسیرهای منتهی به
پاوه به عنوان یک بازوی توانمند حاج احمد متوسلیان را
یاری کرد.

۱۶ اردیبهشت‌ماه ۱۳۵۹ وقتی بعد از عملیات آزادسازی و پاک‌سازی روستای نجار به شهر پاوه برگشت، مقابل ساختمان سپاه شهر، همراه رضا قربانی مطلق فرمانده سپاه و دو نفر نیروی بومی، هدف ترکش‌های گلوله خمپاره ضدانقلاب قرار گرفت. فرمانده سپاه و دو نفر دیگر به شهادت رسیدند، اما علی مجروح و به بیمارستان منتقل شد.

حالش هر روز وخیم‌تر می‌شد. او را به بیمارستانی در تهران منتقل کردند. اما اقدامات درمانی، آنجا هم مؤثر واقع نشد و علی سحرگاه روز ۲۵ اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۵۹ بر اثر شدت جراحات و عفونت شدید زخم‌هایش به شهادت رسید.

